Iubitule, scriu să-
nţelegi,
mărturisindu-mi gândul,
c-a lui povară zile-
ntregi
m-apasă greu, de-a
rândul.

**Săgeţile vrăjmaşe dor,
adânc se-nfig în viaţă,
şi focul lor ucigător
mă arde şi mă-ngheaţă.**

Dar cel mai veninos venin
ce inima-mi străbate,
nu vine de la cel străin,
ci din săgeţi de frate.

Cu arcul lui ţinteşte drept
a vieţii rădăcină,
a inimi-mi bătaie-n piept,
şi-a ochilor lumină.

Căci taina sufletului, el mi-o ştie şi mă doare, când văd că vrea în chip mişel
viaţa să-mi doboare!

**Unitu-s-a cu cel vrăjmaş,
durerea să-mi mărească,
cu glas hain, cu ochi trufaş,
mai crud să mă lovească!**

**Cuvântul mi-i prea slab
să pot
cuprinde-n el simţirea,
ce-mi scurmă sufletul
meu tot
şi-ntunecă privirea.**

O, Doamne, Doamne Tu
mă ştii,
ştii tot ce mă frământă,
ştii starea inimii pustii...
- Vreau pacea Ta
preasfântă!

Iubirea Ta vreau a primi,
în inima mea toată,
c-adânc doresc să pot iubi,
pe cel ce mă săgeată!

Vreau inima-mi să i-o descui
să simtă-a ei văpaie,
ce arde-n slujba Domnului,
cu fiece bătaie!

Că nu ascunde gând străin,
nu are altă ţintă,
decât, Isus, s-arate plin,
Fiinţa Ta Preasfântă.

Şi liberat de-acest pământ,
legat doar de iubire,
mereu, mereu spre Cer m-avânt
cu-ntreaga mea simţire!

**Iubitule, iubitul meu,
mă doare-a ta rănire,
dar oricât m-ar durea
de greu,
nu vreau o despărţire.**

**Şi planuri şi păreri şi legi,
şi orice ne-ar desparte,
să le-aruncăm pe toate-ntregi,
în fundul mării moarte.**

În Domnul - numa-n El uniţi,
şi-n dragostea Lui mare,
iubite-aşa să fim găsiţi,
în sfânta Lui Lucrare!